

Liturgie voor de dienst van zondagmorgen

12 december 2010 in de Dorpskerk te Heerjansdam

VOORBEREIDING

Aanvangslied:	Psalm 146:1 en 5
Stilgebed	
Bemoediging en groet (klein Gloria blijft in Adventstijd achterwege)	
Lied van verootmoediging:	Evang.Lb. 308:1 en 4
Uitleg bloemstuk	
3 ^e Adventskaars wordt aangestoken	
Kaarsgedichtje gelezen door een kind	
Lied:	Gezang 124:1,2 en 4
Kinderen komen naar voren	
Dialogo voorganger en Micha en kinderen	
Gebed bij de opening van het Woord	
Kinderen naar de nevendienst	

DIENST VAN HET WOORD

Schriftlezing: Micha 6:1-8	
Lied:	Psalm 119:1 en 2
Schriftlezing: Joh.3:16-21	
Lied:	Evang.Lb. 411
Preek	
Lied:	Gezang 126
Gesprekje met kinderen	
Projectlied	Projectlied 3 ^e zondag

DIENST VAN DE GEBEDEN EN GAVEN

Dankgebed, voorbeden, stil gebed, onze Vader	
Inzameling van de gaven	
Slotlied	Evang.Lb.109:1,2 en 3
Zegen, gezongen amen	Gezang 456:3

Schriftlezing: Micha 6:1-8

- 1 Hoor toch wat de HEER zegt! Sta op, laat de bergen uw rechtsgeding horen, laat de heuvels getuige zijn.
- 2 Luister, bergen, naar het pleidooi van de HEER, hoor toe, onwrikbare fundamenten van de aarde. De HEER heeft een geschil met zijn volk, hij klaagt Israël aan:
- 3 'Mijn volk, wat heb ik je misdaan? Waarmee heb ik je gekweld? Antwoord mij!
- 4 Ik heb je weggeleid, bevrijd uit de slavernij in Egypte. Ik zond Mozes, Aäron en Mirjam om jullie voor te gaan.
- 5 Ben je dan vergeten, mijn volk, wat Balak besloot, de koning van Moab, wat Bileam, de zoon van Beor, hem antwoordde? Ben je vergeten wat er gebeurde tussen Sittim en Gilgal? Ken je de gerechtigheid van de HEER niet meer?'
- 6 'Wat kan ik de HEER aanbieden, waarmee hulde brengen aan de verheven God? Moet ik hem tegemoet treden met brandoffers, zou hij eenjarige stieren aanvaarden?
- 7 Kan ik hem gunstig stemmen met duizenden rammen, met olie, stromend in tienduizend beken? Moet ik mijn oudste kind geven voor wat ik heb misdaan, de vrucht van mijn schoot voor mijn zondig leven?'
- 8 Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de HEER van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God.

Schriftlezing: Joh.3:16-21

- 16 Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.
- 17 God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door hem te redden.
- 18 Over wie in hem gelooft wordt geen oordeel uitgesproken, maar wie niet in hem gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet wilde geloven in de naam van Gods enige Zoon.
- 19 Dit is het oordeel: het licht kwam in de wereld en de mensen hielden meer van de duisternis dan van het licht, want hun daden waren slecht.
- 20 Wie kwaad doet, haat het licht; hij schuwt het licht omdat anders zijn daden bekend worden.
- 21 Maar wie oprecht handelt zoekt het licht op, zodat zichtbaar wordt dat God werkzaam is in alles wat hij doet.'

Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de HEER van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God. – Micha 6:8

Gemeente van onze Here Jezus Christus, op deze 3e Advent zullen we het hebben over het thema: 'De weg van God', n.a.v. Micha 6:1-8. Micha ziet het voor zich, hoort het van God zelf, hoe mensen naar Gods wil kunnen leven: door recht te doen en trouw te zijn, door nederig de weg van God met hun leven te gaan. En hij stelt de vraag: zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding, de vrucht van mijn schoot voor de zonde van mijn ziel?

Nee, God heeft ons bekend gemaakt hoe wij moeten leven. Tegelijk is dit woord maar al te zeer waar geworden, wat God zelf betreft die zijn Eerstgeborene gegeven heeft opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe, Joh.3:16. Door Hem en door Gods Geest kunnen wij in nederigheid de weg gaan die Hij wijst. In het kort de boodschap van deze morgen.

Wat was er aan de hand in de tijd van Micha? We hebben al enkele weken gehoord hoezeer het volk afgedwaald was en welke gevaren er voor Juda en Jeruzalem dreigden, de ballingschap, net als het noordelijk rijk. Micha wil het volk wekken uit een valse gerustheid en oproepen tot geloof en bekering.

Micha moet het van de Here God uitschreeuwen: Hoor toch wat de HEER zegt! Sta op, laat de bergen uw rechtsgeding horen, laat de heuvels getuige zijn. Luister, bergen, naar het pleidooi van de HEER, hoor toe, onwrikbare fundamenten van de aarde. De HEER heeft een geschil met zijn volk, Hij klaagt Israël aan. Heel de aarde moet het weten dat de Heer een geschil met zijn volk heeft, dat er iets heel ernstigs aan de hand is tussen de Here God en dit volk. Zelfs duizenden jaren later horen we vandaag nog de echo van wat Micha zo'n 2700 jaar geleden moest uitspreken. De aanklacht van de Here tegen zijn volk. 'Mijn volk, wat heb ik je misdaan? Waarmee heb ik je gekweld? Antwoord mij! Kom maar eens op met je klachten en verhalen! Je kunt ze niet hard maken!

Wij moderne mensen zijn niet anders dan de Israëlieten van die tijd. Wij klagen God zo gemakkelijk aan over alles en nog wat. Toen was er onvrede over van alles en nog wat, maar de onvrede vandaag is niet minder. Hoeveel mensen in en buiten de kerk klagen God niet aan over alles wat er mis is in deze wereld. Als God een God van liefde is waarom is er dan zoveel oorlog, waarom is er dan zoveel ellende in de wereld. Als God almachtig is waarom voorkomt Hij dan niet alle problemen, zorgen en ziekten. Waarom helpt Hij ons dan niet uit de problemen waarin we zitten. Het huis dat we niet kwijtraken, de zorgen die we hebben op ons werk of in ons gezin. Waarom regelt God niet al deze dingen voor ons als Hij almachtig is.

We klagen God aan om al deze dingen. En we antwoorden met ongeloof en opstandigheid. God als u dit niet doet of dat niet rechtzet, dan zult u het wel niet kunnen. Dan bent u waarschijnlijk niet almachtig. Of we kleineren God in zijn almacht als we zeggen: Hij kan er ook allemaal niks aan doen. Hij kijkt het met lede ogen aan. Als onze gebeden niet worden verhoord dan hebben we de neiging om ons beeld van God aan te passen en van God een machteloze God te maken, een God die niks kan. God als mooi idee. Een tandeloze God.

En op het laatst zijn we God helemaal kwijt. Zien we God niet meer werkzaam in dit leven, uit teleurstelling en frustratie over niet verhoorde gebeden of de werkelijkheid van alle dag doen we Hem dan maar weg. Wat heb je aan zo'n God die kennelijk niks doet, behalve dan dat Godsdienst je nog wat ethische normen en waarden meegeeft, maar heb je daar een God voor nodig?

Die kun je los van de Godsdienst ook zelf nog wel bedenken? En bidden, ach dat heeft feitelijk geen enkele zin als je iets van de andere kant verwacht. De enige zin die het heeft is een psychologische dat het je oplucht als je alles weer eens gezegd hebt in een gebed. Maar geloven dat er aan de andere kant iemand is die er iets mee kan doen? Zijn veel mensen in onze samenleving binnen en buiten de kerk niet afgezakt tot dit niveau? Ongeloof uit frustratie of teleurstelling, ongeloof door de weerbarstigheid van onze werkelijkheid waarin we leven?

Maar God gaat dwars in tegen al dat ongeloof, tegen al die aanklachten naar zijn kant. Mijn volk, wat heb Ik je misdaan? Waarmee heb Ik je gekweld? Je kunt toch niet zomaar alles wat er gebeurt op mijn rekening schrijven! Alles wat er mis gaat in deze wereld, aan ziekte en dood, oorlog en geweld, ramp en kwekking, kun je mij dat toerekenen?

Vertel me nou eens waar Ik dan de hand in zou hebben om jullie dit aan te doen! Heb Ik jullie dat verteld dat Ik al die dingen doe die jullie overkomen? Hoe weet je dat dan? Wie heeft je dat verteld? Of is het jullie eigen beeld dat Ik zo doe? Zouden er niet heel andere factoren ook een rol kunnen spelen? Vergeten jullie even voor het gemak dat de gebrokenheid van de wereld door jullie zelf is veroorzaakt.

Dat jullie de oordelen die over de wereld gaan zelf door jullie gedrag oproepen! Door egoïsme en uitbuiting van elkaar en van de aarde. Mijn volk wat heb Ik je misdaan? Waarmee heb Ik je gekweld? Jullie zijn van mij afgeweken, jullie leven alsof Ik niet besta. En jullie zeggen het nog ook: God bestaat niet. Wat moet Ik dan doen, mijn kinderen? Wat verwachten jullie eigenlijk van Mij? Hoe kan Ik handelen als de harten zich niet verootmoedigen en zich niet klein maken voor Mij. Hoe kan Ik recht verschaffen als het recht voortdurend door jullie mensen gebogen wordt. Hoe kan Ik liefde geven waar haat is, waar geen openheid en verlangen is naar Mij en het doen van mijn wil? Mijn volk Ik heb een rechtsgeding tegen u, een aanklacht, een geschil.

Als niemand het horen wil laten dan de heuvels en de bergen en de fundamente van de aarde maar Mijn getuigen zijn. Dan zullen zij wel spreken en zich stevig roeren, misschien dat er dan iemand luistert!

Israël, hoor! Ik heb je weggeleid, bevrijd uit de slavernij in Egypte. Ik zond Mozes, Aäron en Mirjam om jullie voor te gaan. Ben je dan vergeten, mijn volk, wat Balak besloot, de koning van Moab, besloot hij niet om de hulp van Bileam in te roepen, die heidense profeet om u Israël te vervloeken?

Weet u dan niet meer wat Bileam, de zoon van Beor, hem toen antwoordde?

Zei deze Bileam niet namens Mij tegen koning Balak: Ga naar uw land, want de HERE weigert mij toe te staan met u mee te gaan. Weet u niet meer hoe Ik Bileam verhinderde de vloek over u uit te spreken? Hoe hij gedrongen door mijn Geest Israël juist zegende in plaats van vervloekte! Hoe Ik u gered heb op die dag! En wat was uw antwoord? Volk van Israël, ben je echt vergeten wat er toen gebeurde tussen Sittim en Gilgal? Moet Ik het u herhalen?

Begon terwijl u Israël in Sittim verbleef niet ontucht te plegen met de dochters van Moab? Is dat niet gebeurt? Was dat uw dank voor mijn redding uit de handen van Moab? Vielen er daarom niet vierentwintig duizend die zich bezondigd hadden voordat de plaag ophield? Mijn volk, weet u al deze dingen niet meer? Bent u het vergeten hoe u Mij gegriefd heeft tot in het diepst van mijn hart met uw ontucht en wat de gevolgen daarvan waren?

Bent u vergeten hoezeer u mij gegriefd heeft door de gemeenschap met de vrouwen van Moab die jullie uitnodigden tot slachtoffers te brengen aan hun afgoden en hoe jullie daarvan gegeten hebben en hoe jullie je neer hebben gebogen voor hun goden? Weten jullie het niet meer? Ken je de gerechtigheid van de HEER niet meer, de gerechtigheid die de rechtvaardigen zegent en de kwaden bestraft?

Volk van Nederland, volken van de wereld, ben Ik niet gisteren en vandaag en tot in eeuwigheid dezelfde God. Zou Ik toen anders zijn dan vandaag? Ontucht in de kerk met minderjarigen, zou Ik vandaag anders over ontucht denken als toen? Moderne afgoderij zou Ik daar milder over oordelen als de afgoderij van toen? Mijn volk wat heb Ik je misdaan, waarmee heb Ik je gekweld? Is het niet veeleer andersom dat u zelf als volkerenwereld de oordelen over u afroept, vanwege al het onrecht dat er gebeurt op aarde, vanwege al het onschuldig vergoten bloed. Is er bij Mij een zweem van verandering of ommekeer als het gaat om recht en gerechtigheid? Bekeer u en doe opnieuw uw eerste werken. Keer terug tot uw eerste liefde en Ik zal u zegenen.

Israël zei: ‘Wat kan ik de HEER aanbieden, waarmee hulde brengen aan de verheven God? Moet ik Hem tegemoet treden met brandoffers, zou Hij eenjarige stieren aanvaarden? Kan ik Hem gunstig stemmen met duizenden rammen, met olie, stromend in tienduizend beken? Moet ik mijn oudste kind geven voor wat ik heb misdaan, de vrucht van mijn schoot voor mijn zondig leven?’

Maar daar zit de Here helemaal niet op te wachten op al die offers. Ging Israël niet zelfs zo ver dat men eigen kinderen aan de Moloch offerde om het oordeel van God af te wenden? Maar God is geen God die dit soort offers eist! Het is ook bij de hele offercultus van Israël God maar om een ding te doen: de verandering van het hart van de offeraar. Als je met een onveranderd hart offert dan is het offer voor God van nul en generlei waarde. Als je God lof offert met je lied en gezang, zonder dat je hart erbij betrokken is, zonder dat er iets van overgave is aan God in je lied, dan is je lofoffer van nul en generlei waarde! Het is de Here God steeds te doen om geloof, vertrouwen en overgave aan Hem.

En dat geloof, dat vertrouwen en die overgave aan Hem moet zich niet alleen uiten in onze geestelijke en materiele offers, maar ook in een levenshouding die God graag van ons ziet. God zegt tegen Israël en ons: Er is jou, mens, gezegd wat goed is, je weet wat de HEER van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God.

Recht doen, is dat niet dat je anderen om je heen tot hun recht laat komen? Dat heeft alles met gerechtigheid te maken, dat je opkomt voor de zwakken in onze samenleving, voor hen die onze hulp behoeven. Dat er aan hen recht gedaan wordt ook door onze overheden, landelijk, regionaal en plaatselijk. Maar ook door instellingen waar mensen afhankelijk van zijn. Dat is een diaconale roeping, maar heeft ook alles te maken met rechtvaardigheid en met liefde voor de naaste.

Trouw betrachten, heeft dat niet alles te maken met trouw zijn in de dingen die je zijn toevertrouwd. Trouw zijn in je gezin, in je familie, in de taken die je op je hebt genomen.

Trouw zijn in het samenkomen als gemeente, de onderlinge samenkomsten niet verzuimen, want die dienen tot je geestelijke opbouw. Trouw zijn in de doopbeloften om je kinderen het evangelie bij te brengen en ze in samenkomsten te brengen waar de gemeente bijeen is en ze ook te laten onderwijzen. Trouw zijn aan God in je liefde voor Hem, betrouwbaar handelen naar je naaste.

Nederig de weg te gaan met je God, is dat niet je eigen hoogmoed laten varen. Niet zo hoog van de toren blazen, en de ander steeds uitnemender achten dan jezelf! In alle nederigheid weten dat als je staat, dat je misschien ook zelf wel kunt vallen. Voorzichtig zijn in je oordelen over mensen. Nederig je weg gaan met God in de wereld, laat maar zien van Wie je afhankelijk bent. Er is jou mens gezegd, wat goed is. Je weet wel wat de Here van je wil. Doe het dan ook!

Gelukkig heeft God in de tijd een oplossing gezonden voor al het kwaad dat er gebeurt en in de mens zit. We hebben gelezen dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft! God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door Hem te redden! De oordelen waar zowel het Oude als het Nieuwe testament over spreekt roepen we zelf af door ons gedrag, ze komen als ze er zijn niet door God of Jezus. We doen het zelf. God laat ze wel toe om ons te leren ons anders te gedragen.

Als we niet in het licht blijven of komen van Gods Zoon en meer van de duisternis houden, dan blijven we in de duisternis. Maar als we oprecht handelen dan zoeken we het licht op, zodat zichtbaar wordt dat God werkzaam in ons is in alles wat we doen. In Jezus geloven is allereerst geloven in Hem als uw, jouw en mijn Redder en Verlosser. Hij verlost ons van het kwade, van zonde en dood. Niet wij, maar God heeft zijn kind voor ons gegeven, de vrucht van zijn schoot. Vrucht door Hem verwekt in de schoot Maria. Zijn Eerst- en Eniggeborene. Wat een liefde voor ons! Maar geloven in Jezus is ook een werkwoord: geloven in Hem is ook niets anders dan recht doen, trouw te zijn en de weg achter Jezus aan te gaan, de weg van onze God. Amen.